

INTRAORAL RÖNTGEN TEKNİKLERİ VE ORTOPANTOMOGRAFİ

(OPTG)ILE ÇEKİLEN FİMLERDE ALVEOL KEMİĞİ GÖRÜNTÜLERİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI^(*)

INTRAORAL RADIOGRAPHY TECHNIQUES AND COMPARISONS
OF THE IMAGES OF ALVEOLAR BONE IN THE RADIOGRAPHIES
TAKEN BY ORTHOPANTOMOGRAPHY (OPTG)

Semih ÖZBAYRAK^(**)

Anahtar Sözcükler: Alveol kemiği, açıortay-paralel teknik, ısırma grafikleri, ortopantomografi

Bu deneysel çalışmada alveol kemığının periodontal amaçlı çekilen röntgen filmlerindeki görüntüleri incelenmiştir. Horizontal ve vertikal kemik rezorpsiyonlarının görüntüleri açıortay-, paralel-teknik, ısırma radyografileri ve ortopantomografi yöntemlerinde karşılaştırılmış olarak incelenmiştir. Ayrıca alveol kemığın dişlerin vestibüler ve oral taraflarındaki kenarların bu yöntemlerde birbirinden ayrı edilip edilmeyeceği incelenmiştir. Metrik ölçümler yapıldıktan sonra ortaya çıkan grafikler birbirleriyle karşılaştırılmıştır.

Key words: *Alveolar bone, bisecting-parallelizing technique, bite-wing radiography, orthopantomography.*

In this experimental study, the images of the alveolar bone in the radiographies taken for periodontal purposes were investigated. The images of the horizontal and vertical bone resorptions were compared by using bisecting-parallelizing techniques, bite-wing radiographies and orthopantomography. In addition that, it was tried to be observed that whether or not the margins adjacent to the vestibular or oral regions of the teeth may be distinguished in the radiographies. The graphics occurred after the metric measurements had been performed were compared to each other.

Periodontal hastalıklarda röntgen filminin değeri gerçeği yansıtmasının sınırlı olmasına ve klinik bulgularla beraber değerlendirilmemesi içinde yanılıklara neden olmasına rağmen tartışılmazdır. Bu konuda röntgen filminin öncemi periodontal kemik yapısının genel durumu hakkında bilgi edinme, tedavi planlaması ve прогноз hakkında fikir yürütebilme bakımındandır. Röntgen filmleri interdental ve interradiküler kemik strütürü, approximal periodontal aralığı approximaldeki vertikal ve horizontal kemik yıkımlarını, alveol kemiği üst kenarının yüksüğünü (limbus alveolaris = limbal kemik), periodontal hastalıkları ilgilendiren dolgu, kuron kenarı, yine approximaldeki diştaşlarını gösterebilirler ve kuron ile kökün boyutsal ilişkisi hakkında bilgi verirler.

Üç boyutlu bir yapıyı bize ancak iki boyutuya gösterebilen röntgen filmlerinin eksiksliklerini de kısaca gözden geçirsek: periodontal cebi ve sert - yumuşak doku ilişkilerini göstermezler, dişlerdeki hareketlilik anlaşılırılmaz (5,6), süperpozisyondan dolayı vestibüler ve oral taraftaki kemik kenarı genelde ayırd edilemez ve bunların yıkımları belirlenemez (2,4,5,6) ayrı-

ca yine vestibüler ve oral kısımdaki kemik deformiteleri yoğunluk farkı fazla değilse görülmmez.

Pratik uygulamada kesin bir standartı olmayan açıortay teknikle çekilen filmlerde işinın vertikal açısına göre alveol kemiği kenarının görüntüsü değişik şekillerde izlenebildiğinden (Şekil : 1) güveniligi her zaman şüpheliidir (1,3,4,5).

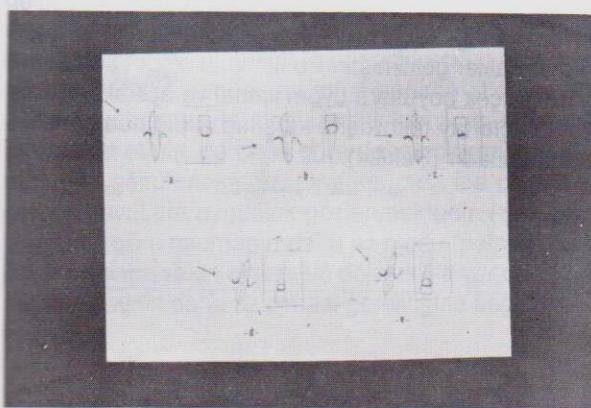
Bu çalışmada deneysel olarak limbal ve apikal projeksiyonlu açıortay teknikleri paralel teknik, ısırma radyografisi ve ortopantomografi yöntemleri ile alveol kemiği kenarının röntgen görüntülerinin karşılaştırılması yapılmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM

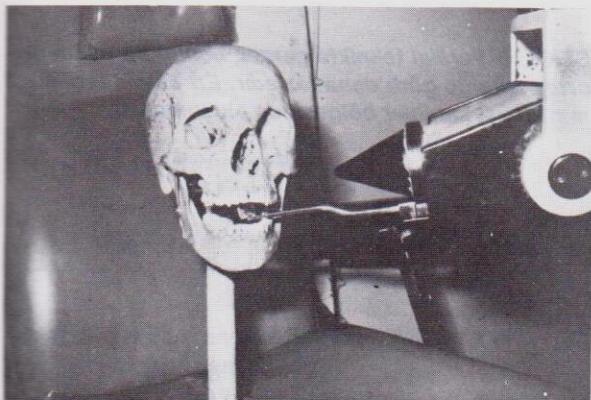
Intraoral serigraflerde hem açıortay, hem de paralel teknikte 3x4 cm lik 14 film kullanılmıştır. Filmler Agfa Dentus M2 olup D grubundandır. İşin kaynağı 50 k.V. ve 10 m.A.lik olup 2 mm lik Aliminyum filtersi bulunmaktadır. Paralel teknikle çekilen grafilerde film-fokus arası 15 cm olan Hielscher film tutucusu kullanılmıştır (Resim:1).

(*) İstanbul 5. Uluslararası Dişhekimliği Haftasında bildiri olarak sunulmuştur(4 - 10 Eylül 1988), İstanbul

(**) Doç. Dr. M. Ü. Diş Hek. Fak. Oral Diagnoz ve Radyoloji Bilim Dalı Başkanı

ŞEKİL-1: Merkezi ışın ile dışın uzun ekseni arasındaki açı apex tarafına doğru küçüldükçe kemik görüntüsü kurona doğru kaymaktadır.

RESİM:1- Hielscher Film tutucusunun eksik dişleri sonradan tamamlanmış kurukafaya uyqulanışı.

Tüm intraoral filmlerde ince alveol kemiğinin fazla işinden dolayı görüntüden kaybolmasını önlemek için poz süresi düşürülmüş, yumuşak dokuları bulunmayan kurukafa için 0,1 saniyelik poz süresi seçilmiştir. Yine bu sürede işinlanan filmlerin en iyi kontrasti 20°C lik 1. banyoda 45 saniye verdiği önceden yapılan deneylerle belirlenmiş ve tüm filmler bu sürede banyo edilmistir.

Ortopantomogramda (TROPHY Radiologie) Agfa RP-1 filmleri ve Siemens "Special Ca-Wolframat ranforsatörleri kullanılmıştır. Yine ince alveol kemiği nin yüksek dozda ışın nedeniyle görüntüden kaybolmasını önlemek amacıyla poz süresince bir değişiklik yapılmayacağından apareyin amper ve voltajı dürüsürülmüştür. Ön denemeler ile yumuşak doku içermeyen bu yoğunluktaki objenin filmdeki kontrastının en iyi 10 m.A. ve 60 k.V. ile olduğu belirlenerek filmler bu standart değerde çekilmiştir.

Kullanılan tüm yöntemlerde alveol kemiği rezorbsiyonu incelenmiş, interdental ölçütlerde uzaklık noktaları olarak alveol kemiği üst kenarı (limbus alveolaris) ile mine - sement sınırı alınmıştır.

Oral ve vestibüler taraftaki kemiğin yükseklik farkı hiç bir yöntemle ayrıntılı olarak görüntü vermemiştir. Ölçüm yapılabilmesi için bu nedenle kemiğin vestibüler ve oral kenarı boyunca teller yerleştirilmiştir. Bu ölçümlerde uzaklık noktaları olarak alveol kemiğinin en derin noktası ile kesici kenar orta noktası, kanin ve premolarlarda tüberkül tepesi, azılarda tüberküller arası sulkusun en derin noktası alınmıştır.

Röntgen filmlerindeki bulunan değerleri kafatasındaki gerçek boyutlarıyla karşılaştırabilmek için filmlerdeki büyümeye faktörünü de gözünde bulundurmak gerekmektedir. Bu amaçla deneme için yapılan film çekimlerinde Ortopantomogram (OPTG) için büyütme faktörünün ortalama değer olarak 1:1,3 olduğu belirlenmiş ve değerlerdirmede bu faktör göz önüne alınmıştır. İntrooral filmlerde ise gerçeğe göre sapmaların ortalama 0,5 mm civarında olduğu görülmüş ve bu değerin ihmali edilebilirliğinin düşününlerek değerlendirdmede göz önüne alınmamıştır.

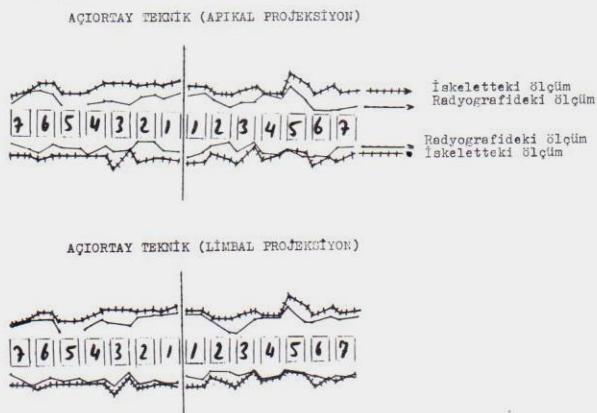
Bulgular

Açıortay teknik ile alveol kemiğinin interdental bölgedeki yüksekliğini incelemek için 2 seri radyografi alınmıştır. Bu grafiler merkezi işinın dişlerin apexine hizalanmasıyla (apikal projeksiyon) ve vertikal açıda değişiklik yapmadan merkezi işinın alveol kemiği üst kenarına hizalanmasıyla (limbal projeksiyon) oluşturulmuştur. Filmlerdeki metrik değerlendirmeler Şekil: 2 de gösterilmiştir.

ACİOLTAY TEKNIĞI - (APİKAL PROJEKSİYON) - INTERDENTAL BÖLGE

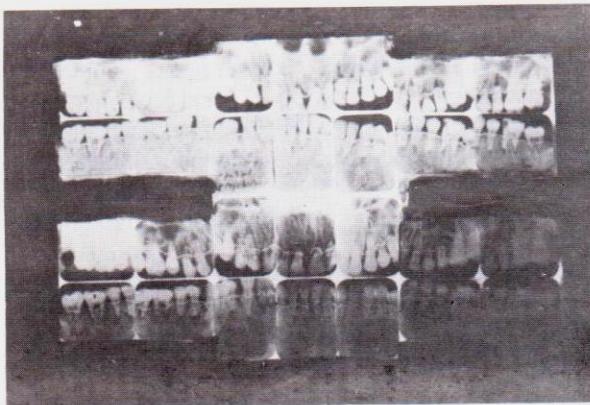
ŞEKİL-2: Dişlerin köşelerindeki ilk rakamlar iskeletteki mezial ve distal ölçümleri, üst sıradaki rakamlar da radyografideki ölçümleri göstermektedir. Her iki yontemde de sağ üst 4 ve 5 numaralar arasında oluşan superpozisyonlar nedeniyle ölçüm yapılamadı.

Aynı seri filmlerin grafiklerinde her iki yöntemde de gerçek boyutlardan belirgin bir sapma gözlenmekle beraber bu sapma limbal projeksiyonada daha azdır (Şekil:3). Bu olgu özellikle limbal projeksiyonun alt dişler bölgesinde daha belirgindir. Üst dişler için bu belirginlik daha az olup sağ premolardaki süperpozisyon grafikteki kesiklikle her iki uygulama da gözükmektedir.

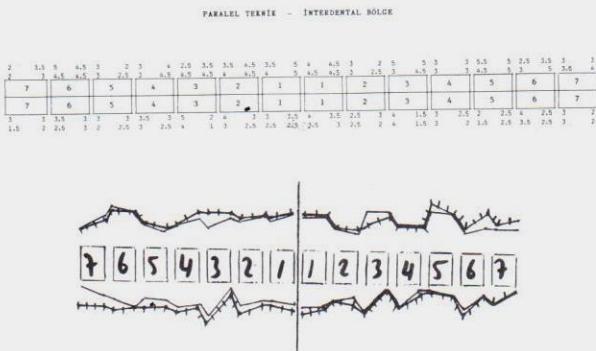
ŞEKİL:3- Apikal ve limbal projeksiyonlu açıortay teknikle çekilen seri filmlerin interdental bölge sonucuna göre grafikleri.

Alveol kemiğinin oral ve vestibüler kenarları arasındaki fark radyograflerde belirlenmediğinden kemiğin kenarı boyunca tel döşenerek radyograflerdeki görüntülerinin ölçümleri yapılmıştır. (Resim:2) Her iki yöntemde de özellikle üst çenede premolar ve molar bölgesinde vestibüler telin kuronların üzerine, hatta okluzal yüzlerine kadar yansıldığı gözlenerek metrik ölçüm yapılamamıştır.

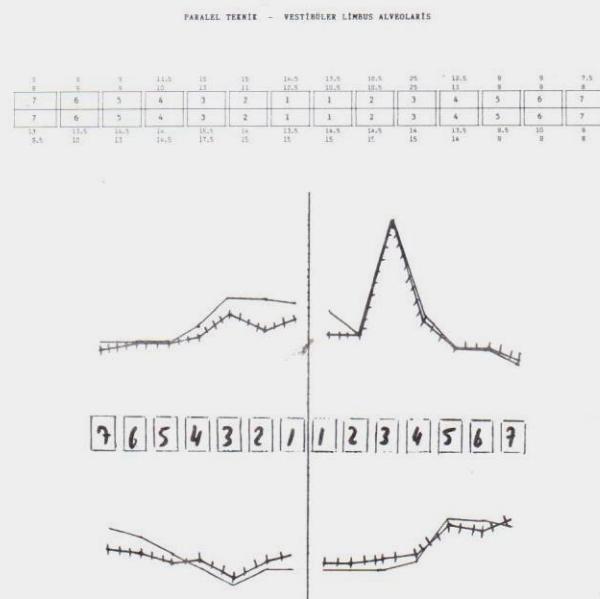

RESİM:2- Ölçüm için vestibüler tarafta ince tel, oral tarafta daha kalın görüntü veren birbirine sarılmış çift tel kullanılmıştır.

İkinci yöntem olarak paralel teknik (dik açı tekniği) ile interdental bölgeler için telsiz, oral ve vestibüler alveol kemiği kenarı (Limbus alveolaris) için telli seri radyografler çekilmiştir. Bu filmlerin ölçüm sonucuna göre gerçek boyutlara uyum limbal ve apikal projeksiyonlu açıortay tekniklerle karşılaştırıldığında genelde daha fazladır (Şekil:4).

ŞEKİL:4- Paralel teknikte gerçek boyutlara uyum açıortay teknik'e göre daha fazladır. En büyük farklılık 2 mm ile üst kaninler bölgesinde oluşmuştur.

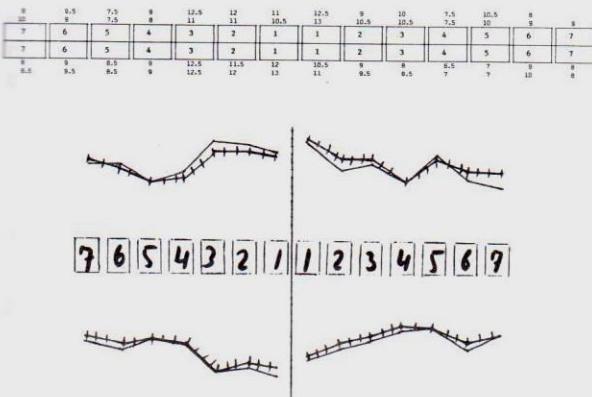

ŞEKİL:5- Limbus alveolaris vestibül tarafta daha çok posterior bölgesinde gerçeğe yakın gözükmemektedir.

Açıortay tekniğin grafikleriyle (Şekil :2) karşılaştırıldığında sağ üst premolardaki süper pozisyon paralel teknikte ortadan kalkmıştır. Genel olarak açıortay teknikte özellikle üst çenede limbus alveolaris kuronlara doğru sarkmış olarak gözükmesine karşın paralel teknikte gerçek boyutlarına daha yakın olduğu görülmektedir.

Paralel teknikte alveol kemiği vestibüler kısımda özellikle üst anterior bölgede gerçek boyutlardan sapma gözlenmiştir (Şekil:5). Merkezi işin ile dişin uzun ekseni arasında kalan kök tarafındaki açının açıortay tekniğe göre büyümeye (işinin horizontal düzleme daha yakınlaşmasına) bağlı olarak kemik apexe doğru hareket etmiş, gerçeğe göre daha çok rezorbe olmuş gibi gözükmektedir. Oral kısımda ise genelde gerçek boyutlara uygunluk gözlenmektedir. (Şekil:6). Vestibüle göre sapmanın daha az oluşu (palatal tellin) filme daha yakın olması ve dolayısıyla yer değiştirme hareketinin daha az olması gerektiğine bağlanabilir.

PARALEL TEKNIK - ORAL LIMBUS ALVEOLARIS

ŞEKİL:6- Limbus alveolaris'ın oral tarafta genel olarak gerçeğe yakın görülmektedir.

Çalışmada ısırma radyografileri (bite-wing) ile de limbus alveolarisin görüntüsü incelenmiştir. Normalde daha çok çürük taraması için kullanılan bu yöntem literatürde tavsiye edildiği gibi sadece premolar bölgede kullanılmıştır(5). Çok derin kemik rezorbsiyonlarının izlenmemesi, прогноз için önemli olan kök boyu ile kemik arasındaki ilişkinin belirlenmemesi ve apikal periodonsiyumdaki değişikliklerin görülmemesi bu yöntemin en önemli dezavantajı olarak ortaya çıkmaktadır. Bu durumu biraz düzeltmek için filmler dik boyutta kullanılmıştır. Klinik deneme için hastalardan alınan radyografilerde hastanın filmi ağızında dik boyutta tutması, hekimin de rutin eksikliğine bağlı belirli bir uygulama zorluğu burada belirtilmelidir. Bu teknikle oluşturulan filmlerin grafilerinde interdental bölgede özellikle üst çenede açıortay tekniğe göre sapmanın çok daha az olduğu gözlenmiştir(Şekil:7). Gerçek boyutlardan sapma alveol kemiğin oral tarafı için daha çok üst çenede (Şekil:8), vestibüler taraf için ise alt çenede izlenmiştir (Şekil:9)

ISIRMA RADYOGRAFİSİ - INTERDENTAL BÖLGE

2	3	4	5	2	2,5	3	3
7	6	5	4	3	2,5	3	4,5
7	6	5	4	3	2,5	3	4,5
1	1,5	2	2,5	3	3	3	3,5

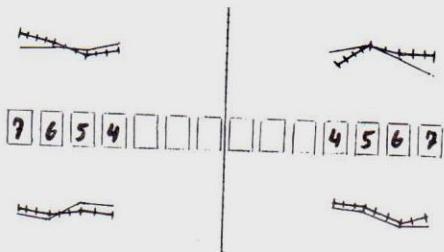
3	4	5	6	7	8	9,5	10,5	11,5
4	5	6	7	8	9	10	11	12
4	5	6	7	8	9	10	11	12
2,5	3	2	1,5	2,5	3	2	1,5	2

ŞEKİL:7- Isırma grafisinde alveol kemiği interdental bölge ölçümleri ve grafiği (premolar ve molar bölgeleri).

ISIRMA RADYOGRAFİSİ - ORAL LIMBUS ALVEOLARIS

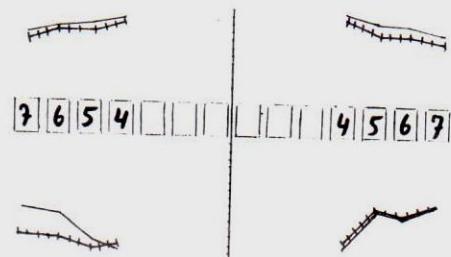
8	9,5	7,5	8
7	6	5	4
7	6	5	4
8	9,5	8,5	9

ŞEKİL:8- Isırma grafisinde alveol kemiği oral kenarı ölçümleri ve grafiği

ISIRMA RADYOGRAFİSİ - VESTIBÜLER LIMBUS ALVEOLARIS

3	4,5	5	12	11
7	6	5	4	
7	6	5	4	
12	13,5	13,5	14,5	14,5

ŞEKİL:9- Isırma grafisinde alveol kemiği vestibüler kenarı ölçümleri ve grafiği

Ortopantomografik incelemede ise teknigin bilinen zayıf noktası olarak premoler bölgede, çoğu kez rastlanan işinin aproksimal bölgeye ortoradial gelmesine bağlı süperpozisyonlardır. Resim:3 de sağ üst 3 ve 4 nolu dişler arasındaki bu durum ölçümü engellemektedir. Sol taraftaki ideal görüntü ise çeneye sonradan dizilen dişlerin küçüğünne bağlı dişler arası mesafenin uygunluğundan olabilecegi göz önünde bulundurulmalıdır. Sağ alt 1.molar bifurkasyonundaki kemik defekti teknigin kaçınılmaz sonucu olan fluğ görüntü bir kenara bırakılırsa boyutları bakımından intraoral filmlere göre daha informatif olduğu dikkat çekmektedir.

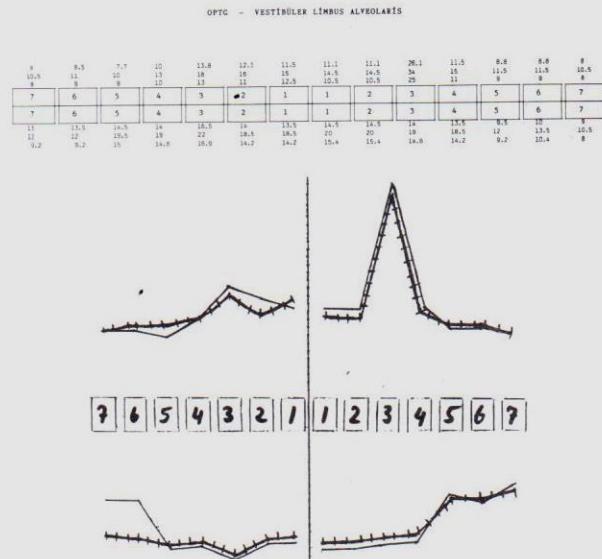
RESİM:3- OPTG teknigiinde limbus alveolarisin görünümü

Metrik ölçüm ve grafikte (Şekil:10) dişlerin üst ve alt çenede özellikle molar bölgelerdeki gerçek boyuttan sapmanın azlığı dikkati çekmektedir. Ölçülemeyen sağ üst 3 ve 4 nolu dişler arası değerlendirilmemiştir.

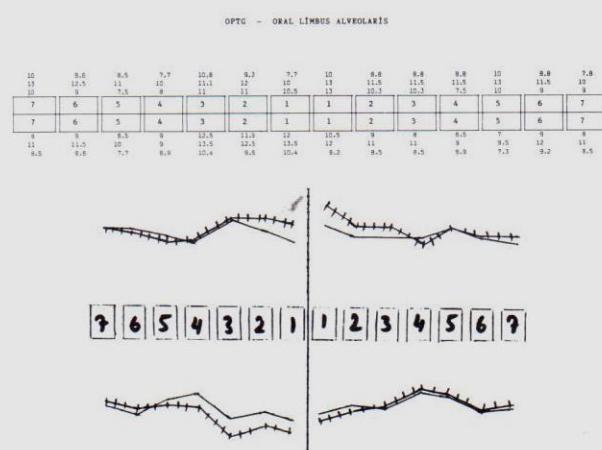

ŞEKİL:10- Dişlerin üzerindeki ilk rakamlar iskeletteki ölçümü, ikinci sıradakiler OPTG daki ölçüm leri, üçüncü sıradaki ise 1:1,3 lük büyümeye faktörü oranı çizkartıldıktan sonra ortaya çıkan rakamlardır.

Alveol kemiği vestibüler kenarında üst çenede genelde molar bölgesinde, alta ise sağ molardaki dikkat çeken sapma dışında genelde gerçek boyuta uygunluk gözlenmektedir (Şekil:11). Oral tarafta ise alt ve üst anterior bölgelerde boyutlarda sapmalarla karış molarlarda gerçege yaklaşma gözlenmektedir (Şekil:12)

ŞEKİL: 11- OPTG vestibüler kenar ölçüm ve grafiği.

ŞEKİL: 12- OPTG oral kenar ölçüm ve grafiği

SONUÇ ve TARTIŞMA

Kullanılan hiç bir yöntemde alveol kemiginin oral ve vestibüler kısmı detaylı olarak gözükmemiştir. Birbirinden ayırd edilmemiştir. Ölçümler ancak deneyssel olarak tel döşendikten sonra gerçekleştirilebilmiştir.

Tüm yöntemlerde alveol kemiginin interdental kısmının horizontal ve vertikal rezorpsiyonları değerlendirilebilmiştir.

Genel olarak kemik yapısı periodontal stürütür bakımından intraoral filmlerde daha çok detay göstermektedir. OPTG de açık bifurkasyonun fluğ olmakla beraber daha belirgin gözükmesine karşın premolar bölgede süperpozisyon, keserler bölgesinde göründüde belirginsizlik genel dezavantaj olarak dikkati çekmiştir. Yaygın olarak kullanılan açıortay teknikte boyutlardaki sapmalar yüksek olup periodontal amaç için değeri hemen hemen yoktur. Ancak başka teknik kullanılmadığında limbal projeksiyon ile özellikle üst molar bölgedeki kemiğin kuronlara doğru sarkmış gibi görüntüsünü normal boyutlara biraz daha yakınlaşmaktadır.

Isırma tekniği açıortay teknique göre daha iyi sonuç vermekle beraber sadece premolar ve molarlar için kullanılabilmesi ve kök boyalarının tam olarak görülmemesi nedeniyle belirli bir üstünlük sağlamamaktadır. Ayrıca pratik uygulama zorluğu da başka bir de-

zavantajdır. Gerçege yakın boyuttaki görüntüler paralel teknikle çekilen intraoral filmlerde olabilmektedir. Bu teknikde de hastalardaki uygulamalarda bulantı reflexi ve özellikle siğ damak nedeniyle üst molarlarda uygun görüntü her zaman elde edilemiyebilmektedir.

Hem tedaviye başlamadan önce diş ve çenelerin genel durumu hakkında fikir sahibi olunması bakımından, hem de periodontal amaçlı değerlendirmede üst molarlarda gerçege yakın görüntü verdiğinden hasta dan önce OPTG film alınması ve detay gerektiren bölgelerden paralel teknikle intraoral grafilerin çekilmesi en uygun kombinasyon olarak düşünülebilir. Böylece hasta hem gereksiz radyasyondan korunmuş hem de tedavi sonuçlarının kontrolü için de hemen aynı şartlarda film çekilebildiğinden daha sağlıklı kontrol etme şansı doğmuştur olacaktır.

KAYNAKLAR

- 1 - ANDREAS, M. *Strahlenschutz in der Stomatologie* J.A. Barth-Verlag Leipzig, 1983
- 2 - DLETRICH, P. *Die Bewertung verschiedener Röntgentechken*
- 3 - ERPSTEIN, H. *Die Bewertung verschiedener Röntgentechien zur diagnostik der Paradontopathien unter besonderer Berücksichtigung der Status-X Halbseitentechnik* Deutsche Zahnaerztliche Zeitschrift :33 61-67 ,1978
- 4 - SCHRÖDER, H. *Vergleichende experimentelle Untersuchungen von Panorama-Schichtaufnahmen (Orthopantomograph 3, Panorex) und intraoralem Einzelbildstatus zur röntgenologischen Darstellung des Limbus alveolaris* ZWR-Das Deutsoe Zahnaerzteblatt 88. Jahrg.Nr: 22, 1001-1009, 1979
- 5 - SONNENABEND, E. *Zur Verbesserung des Röntgensstatus bei pradontopathien* Deutsche Zahnaerztliche Zeitschrift :66 , 217-221, 1966
- 6 - TURGUT, E. *Periodontal hastalıklarda radyografinin yeri* Periodontoloji Dergisi 2:2, 33-41, 1977

YAZIŞMA ADRESİ

Doç. Dr. Semih ÖZBAYRAK

M. Ü. DİŞ HEKİMLİĞİ FAK.

NIŞANTAŞI - İSTANBUL